

Ne postoje prirodne katastrofe

Tisuće i tisuće mrtvih ili nestalih, milijuni evakuiranih. Do sada. Čitavi gradovi pometeni. Nije potres taj koji je pogodio Japan, već nuklearna bomba. Nije to bio tsunami koji je opustošio kuće, već rat. Činjenica je da je to tako. Stvar je u tome da neprijatelji koji su tako snažno napali nisu zemlja i more. Oni nisu oruđe osvete prirode koju smo navikli doživljavati neprijateljskom. Rat koji se vodi stoljećima nije rat između čovječanstva i prirodnog okoliša, kao što bi nas mnogi željeli uvjeriti, kao bi nas održali disciplinirane. Mi smo sami sebi neprijatelji.

Mi smo rat. Čovječanstvo je rati. Priroda je samo njegovo glavno bojno polje.

Mi smo sami uzrokovali poplave mijenjajući atmosferske prilike industrijskom aktivnošću. Srušili smo riječne obale betonirajući njihova korita i krčeći šumu. Mostovi se urušavaju jer smo ih gradili otpadnim materijalom samo da bi mogli sklopiti ugovore. Pomeli smo čitava sela gradeći kuće na riskantnim područjima. Zagadili smo planet stvarajući nuklearni otpad. Uzgojili smo šakale ciljajući na profit pod svaku cijenu. Zanemarili smo mjere predostrožnosti protiv takvih događaja, zanimajući se samo za otvaranje novih shopping centara, novih željeznica, podzemnih željeznica, novih stadiona. Sve smo to dozvolili da se desi i ponavlja ustupajući

Ne postoje prirodne katastrofe

tabularasa.anarhija.net

drugima odluke koje se tiču naših života. A sada, nakon što smo poremetili svijet u njegovom poretku tj. da se kreće brže, da se jede brže, da se radi brže, živi brže, još uvijek se usuđujemo žaliti kada otkrijemo da također brže i umiremo ? Ne postoje prirodne katastrofe, postoje samo društvene katastrofe. Ako ne želimo i dalje biti žrtve nepredvidljivih potresa, neuobičajene hrane, nepoznatih virusa i mnogo toga drugog, jedino što nam je preostalo jest djelovati protiv pravog neprijatelja : našeg načina života, našeg sustava vrijednosti, navika, kulture i naše nezainteresiranosti.

Nije priroda ta protiv koje trebamo hitno objaviti rat, nego našem društvu i njegovim institucijama. Ako nismo sposobni iznaći nov način života i boriti se za njegovo ostvarenje, moramo se pripremiti na to da ćemo umrijeti na način kakav su nam drugi pripremili i nametnuli. Umrijeti u tišini u kojoj smo i živjeli.